

dogovori

glasilo občinske konference SZDL Ljubljana — center

Upokojeni občani so bili in želijo ostati soustvarjalci standarda

»Med upokojenimi občani se pravzaprav zelo redko pojavi vprašanje da ali ne samoprispevek; pozorno pa spremljajo oblikovanje programov izgradnje iz tako zbranega denarja — saj so to vendar tisti občani, ki so se za sedanjo družbeno ureditev borili, po zmagi pa jo izgrajevali. Svoj solidarnostni prispevek želijo dati tudi sedaj. Če so v prvih povojnih letih prispevali svoj delež z udarniškim delom, to sedaj ne zmorejo več — lahko pa, in to tudi želijo, prispevajo denar za še hitrejšo izgradnjo.

Tako je Viktor Šenica, dolgoletni aktivist, sedaj predsednik Zveze društev upokojencev v Občini Ljubljana Center, najprej orisal razporeditev svojih članov, ki so ga izkazovali na sestankih in zborih svojih društev.

Ze pri prvem, Samoprispevku I v Ljubljani, so se upokojenci v veliki večini brez kolebanj odločili, da podprejo solidarnostno akcijo za hitrejšo izgraditev objektov, ki služijo

izboljšanju družbenega standarda delovnih ljudi in občanov. Čeprav so bili v prvem programu iz teh sredstev zgrajeni le vrtci in šole — na teh področjih je bilo tisti čas resnično s kapaciteto najbolj na tesnem — so, po besedah tovariša Šenice, upokojenci mesečno prispevali iz svojih dohodkov skupaj 258.000 dinarjev.

Na svojih zborih, pa tudi na drugih javnih srečanjih v krajevnih skupnostih, družbenopo-

litičnih organizacijah in drugod, so upokojeni občani podprli izglasovanje Samoprispevka II, prav tako pa tudi njegov program izgradnje. Ta je zanje prav gotovo bolj atraktiven, saj se v njem predvideva izgradnja štirih domov ostarelih občanov, kar bo obstoječe, predvsem v naši občini, tudi nekoliko razbremenilo oz. bo pritisk nanje iz ostalih ljubljanskih občin manjši. To seveda pomeni, kot je na vseh zborih ugotovljeno, da se s solidarnostnim prispevanjem za graditev objektov v ostalih ljubljanskih občinah pravzaprav na nek način povečujejo kapacitete domov in vrtcev tudi v sami občini Center.

V razpravah o programu Samoprispevka II, o načinu in višini plačevanja oz. odvajanja dela dohodka za njegovo financiranje pa so člani društev upokojencev izražali željo, da bi se mogoče še enkrat preverila višina cenzusa, po katerem so občani z dohodkom pod 2.000 din na družinskega člana oproščeni prispevka za samoprispevek. Želja je bila, da naj bi se za to kategorijo, za upokojence, ta cenzus dvignil na 2.500 din. To je seveda le predlog, za samoprispevek bodo na referendumu, 21. tega meseca, vsekakor obkrožili »da«.

M. Javornik

KOMUNISTI TABORA IN SAMOPRISPEVEK II

Podpora samoprispevku

Na zboru komunistov, ki živijo na območju KS Tabor, so analizirali politično delovanje komunistov v akciji za prvi samoprispevek. Pri tem so ugotovili, da se je premalo poznalo vključevanje komunistov v akcijo, kar je vsekakor tudi vplivalo na končni rezultat, ki je bil vse prej kot blesteč, saj je bila po rezultatu krajevna skupnost na predzadnjem mestu v občini Ljubljana Center.

Kritična ocenitev dela komunistov v akciji za prvi samoprispevek je tudi narekovala, da komunisti strnejo svoje vrste in se aktivno vključijo v akcijo SZDL za drugi samoprispevek. Dosedanja akcija SZDL je potekala v smeri seznanjanja delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti s programom samoprispevka II, in to skozi družbenopolitične organizacije, društva in zbora stanovalcev v krajevni skupnosti, pri čemer so bili predvsem vključeni komunisti, ki so povezani v terenskih organizacijah ZK. Obveščnost delovnih ljudi in občanov skozi te akcije in tudi ob vsesplošni podpori informativnih sredstev je dosegla stopnjo, da ni nobenega občana, ki ne bi bil seznanjen s samoprispevkom.

Razprave o samoprispevku so pokazale, da se delovni ljudje in občani zavedajo o nujnosti reševanja problemov z nji-

hovo lastno udeležbo, zato so bile tudi pripombe usmerjene predvsem v tej smeri, da se s sredstvi samoprispevka pametno gospodari. Jasno je, da so občani seznanjeni s samoprispevkom, vendar pa vsi niso bili udeleženi v javnih razpravah v družbenopolitičnih organizacijah in društvih, zato je potrebno akcijo nadaljevati v tej smeri, da se lahko večina občanov izjasni o samoprispevku.

Ta ugotovitev je tudi osnova nadaljnjega dela. V KS Tabor so se že začele razprave o samoprispevku po zborih stanovalcev v hišah, ki pa niso sklicani z namenom, da bi obravnavali samo samoprispevek. V KS Tabor imamo v 96 % stanovaljskih zgradbah formirane hišne svete, ki so že začeli delati ter programirati naloge, ki jim jih nalagajo pravice, izhajajoče iz določb o stanovanjski samoupravi. Ob tem je po-

membno to, da v 126 hišah prebivajo komunisti, ki so dolžni, da se vključijo v delo stanovanjske samouprave. Stanovanjska samouprava, otroško varstvo, varstvo ostarelih in tudi zdravstvene usluge so zadeve, ki neposredno zadevajo slehernega občana, zato so tudi zainteresirani, da tudi neposredno sodelujejo pri reševanju problematike na teh področjih.

Tu pa se morajo tudi vključevati komunisti, pri čemer pa ni več dolžnosti SEZNANJA. NJA s programom samoprispevka, temveč morajo pojasnjevati POMEN SAMOPRISPEVKA pri reševanju problematike na določenih področjih. V ljubljanskem prostoru so ravno področja šolstva, otroškega in zdravstvenega varstva ter skrbi za ostarele najbolj pereča vprašanja, ki jih je potrebno čimprej in čim bolj načrtno reševati. Seveda se pa pri tem morajo vsi zavedati, da je za hitrejšo reševanje te problematike potrebna tudi lastna udeležba. V tem je tudi POMEN in NAMEN samoprispevka.

France Tomše

»Vsi vemo, kaj nam pomeni svoboda. To je predvsem medsebojno spoštovanje, enakopravno dogovarjanje za uresničitev skupnih interesov, priznavanje enakih pravic vsem, ne glede na narodnost, raso ali vero in pa, kar je ob naštem obvezno, nikdar v medsebojnih odnosih uporabe »pravice močnejšega«, ki v današnjem svetu le prenmogokrat ostane kot edina možnost uveljavitve idej krogov, ki bi si tako ali drugače radi obdržali monopol nad oblastjo.

In preštevane dela prebivalstva, »posebne vrste«, pravzaprav ne samo dela prebivalstva temveč manjšino, živečo v državi, kjer obstoj večinske nacije z obstojem te manjšine prav gotovo ni, in tudi ne more biti ogrožen — to je prav gotovo dejanje, za katerega v nobenem primeru ne moremo reči, da ima karkoli skupnega z enakopravnim reševanjem česarkoli, sploh pa nima nikakršne zveze s temeljnimi človekovimi pravicami.

Rojak na Koroškem, nisi sam!

Težko bi pravzaprav navedli karkoli novega v zvezi s stališči naše republike in narodov Jugoslavije v zvezi s pripravljenim preštevanjem pripadnikov slovenskega naroda, živečega v tako imenovani svobodni in demokratični Avstriji.

Z Avstrijsko državno pogodbo je bila po II. svetovni vojni vzpostavljena neodvisna demokratična Avstrija in v njej zapisani 7. člen kot tipično manjšinski člen, ki zagotavlja pravice Slovincem na avstrijskem Koroškem in Hrvaatom na Gradiščanskem. Prav na ta člen so nacionalistične in neonacistične sile usmerile svoj glavni napad in smo zato ponovno priča njihovem nebrzdanemu divjanju proti Slovincem na Koroškem, ki jim sedanja avstrijska oblast s svojimi ukrepi priznava le pravico do asimilacije.

Jugoslavija bo kot skupnost narodov in narodnosti ter kot neuvrščena država podpirala slovensko in hrvaško narodno manjšino v Avstriji in za to storila vse, da bi v odnosih s sosednjo Avstrijo odpravljala ovire za nadaljnje uspešno medsebojno sodelovanje v duhu sklepov konference o evropski varnosti v Helsinkih in zaključkov nedavne konference neuvrščenih dežel v Colombu.

Trpke so bile besede uglednega borca za pravice Slovincem pa tudi drugih manjšin na Koroškem, dr. Francija Zwitterja, ko je na nedavnem shodu v koroškem Škocjanu zbranim dejal:

»14. novembra bomo morali za hip pomolčati, da smo Slovenci, zato da bi s tem izterjali pred svetom pravice, ki nam kot Slovincem gredo...«

Mi, Slovenci tostran Karavank, pa ne bomo umolknil niti za hip!

Zato vas, prebivalce Centra, pozivamo, da se polnoštevilno udeležite protestnega zborovanja, ki bo v četrtek, 11. novembra 1976 na ploščadi Trga revolucije ob 13. uri.

S polnoštevilno udeležbo bomo tako dokazali, da nismo in tudi ne mislimo nikdar nasesti trditvam o koristnosti takih preštevanj za katerokoli manjšino, posebno pa še za slovensko. Če kdo želi nekomu pomagati, ga ne bo meril po dolgem in počez, temveč ga vpraša kakšno pomoč potrebuje!«

Občinska konferenca SZDL Ljubljana-Center

ZBORNA MESTA DELOVNIH LJUDI IN OBČANOV OBČINE CENTER PO KRAJEVNIH SKUPNOSTIH, KI SE BODO V ČETRTEK, 11. 11. 1976 UDELEŽILI DEMONSTRACIJE PROTI PREŠTEVANJU SLOVENCEV NA AVSTRIJSKEM KOROŠKEM

Krajevna skupnost zborna mesto

AJDOVŠČINA

Kidričeva ulica med Titovo in Župančičevo

GRADIŠČE

1. za Maximarket, Iskracommerce, Ljubljansko banko, gimnazijo Ivana Cankarja — na Trgu revolucije

KOLODVOR

2. za vse ostale ter delegacijo KS Gradišče — na Gregorčičevi pred O. š. Majde Vrhovnik Ul. Moše Pijade med RTV in Intertrade

POLJANE
PRULE
STARA LJUBLJANA
STARI VODMAT
TABOR

Zarnikova pred prostori KS Prijateljstva, pred prostori KS pred Križankami pred O. š. dr. Jože Potrč pred Narodnim domom TVD Partizan Tabor